

Lauri Ikonen

Karjalan kaipuu

mieskuorolle
(Eero Eerola)

Music Finland

Copyright © by the Composer

All rights reserved. This may be copied by any means of the composer

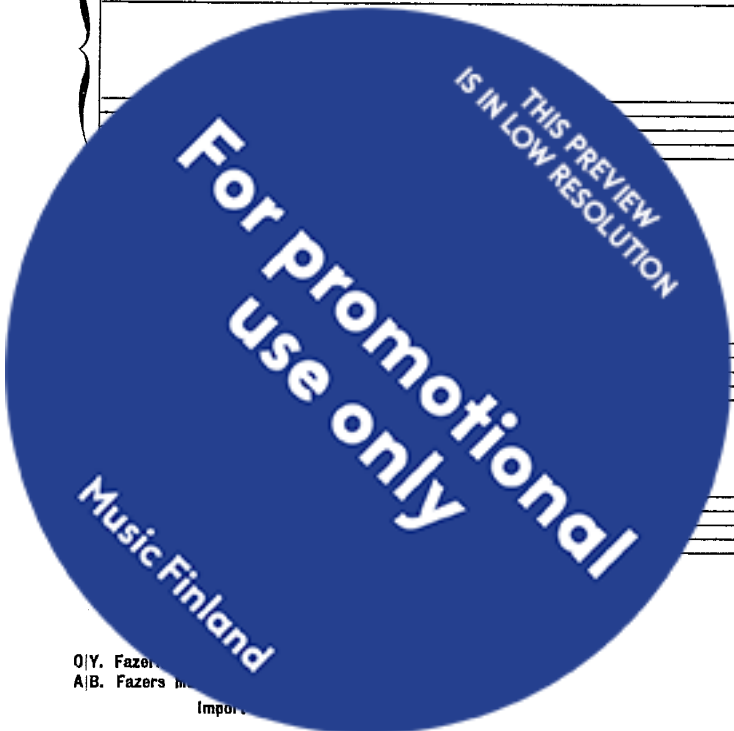
Karjalan kaipuu.

(Eero Erola.)

Lauluista kuorolaurunna

Mieskuorolle säveltänyt

Lauri Ihonen

Molto con moto

Ten. I
II

Basso I
II

Näin un-ta on näh-ty jo vuossadat ai-kaa, on Her-ratta pyydetty,
Teh-ty on tai-kaa, on soinit kan-telon kaihoisa soit-to ja huo-kailut
ran-maton e-rä-maa loitto, it-ku-virsin lauletta on vienoin jo sil-loin, kun
kaatol juh-li-a vietti suvi il-loin, kun Laatokka läikkyi laajemmin pinnoin,
met kulki leh-toihin kirjo-solki rin-noin, ja paimentorvet
pa-loi ja suuret surut san-ka-reille suuren mielen

THIS PREVIEW
IS IN LOW RESOLUTION

For promotional
use only

Music Finland

va-loi, kun *resc.* kun vyöryili muinoinen Saimaa ja Tuoksi ja ot-son pol-ku

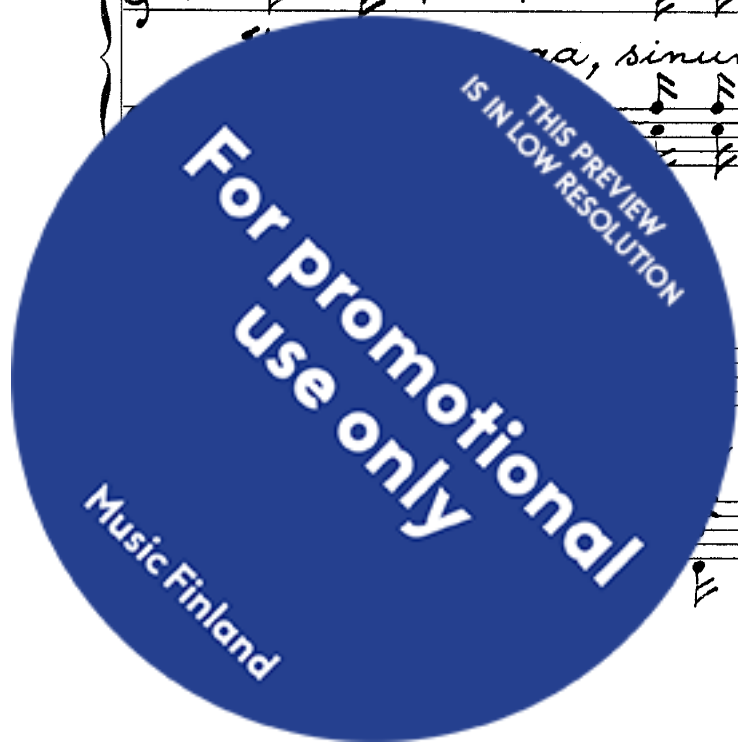
o-pasti vain Imatran luoksi, *atempo pp* kun vaikeroivat vaarat ja *dim. & rit.*

kor-pi-en ko-hu ja il-moissa soi i-ki-tuu-li-en to-hu, näin

kaihosi kaikki, näin kai-hosi kaikki: *Meno mosso !. (♩ = ♪)* Oi Kar-jalanmaa, oi

aa, sinun lap-sesi milloin me *dimin.* yh-tehen saa, ko-ko

yh-tä ja suurta kuin *dimin. pp* kansa sen on saman kantajan juurta.

Tempo I

p

meni ruoskadat syn-kät ja soi so-ta - torvet; tuli vie-ra-hat

p

val-lat, ja Kar-jalan kor-vet ne raastoivat, polt-tivat tuhaksi talot, kun

metsään jo pil-kotti auriongon va-lot, kaivon vintti kaatui,

pp

kuu-kaat maa-tui kunnnes pii-lo-pirteistä uusi siemen

pp *erese.*

uuden herran koti-pihan pih-laja leh-ti,

f *pp*

vuosi-en hukkaan puhkes a-hot armaat taas

kesäiseen kukkaan. Vuorotellen tähtäpää ja a-ro-keinä nousi, mies-polvet

vaihtui, manan maille nousi. Mut ain' on ollut samakaiho kantelossa

mf cresc. f

meillä, jos miekan on käyty tai aurankin teillä, po-ri aina uskonut on

mf cresc. p cresc.

ul-jainta un-ta, jos kesävirret vie-ri tai tal-vi syyti

Toivehet kiitivät il-mojen pieltä tai halla ja

ritti sieltä. Se vaivoissa varhain on voima ollut

a tempo

rit.

par-hain: kun Karjalan ja Suomen se on yh - tehen suonut, ken on

largamente

fz *dimin.*

maailman luonut. Kas Laatokan rannoilta Jäämeren teille sama

kan-sa se kaipuunsa haastavi meille. Sen kaipuun me vomme, ah,

mf cresc. e accel.

rit.

a tempo

e-tu-varti - jat, olla meillä täylyyppi kestäväät hartiat, et-tä ne

et vuosi-satain kangastaisi kaari kaunis auringon

dim. e rit.

